

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 9. Protocareri supremi Inquisitoris epistola ad summum Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1596

*Greg. Coronelli con-
greg. Notarius relat.
Congreg. die 14.
Septemb. ann. 1605.
Camil. Cajet. epist.*

ceteris Provinciæ Castellanæ, Tole-
tanæ, & Arragonicæ, necnon Cordu-
bensis, & Hispalensis Collegii Jesuitæ,
ac Theologi ad novæ hujus doctrinæ
defensionem plurimas lucubrationes ob-
tulerunt, nec minus etiam Dominicani
pro defendenda sancti Thomæ doctrina
suas lucubrationes in uno volumine sub
titulo Apologiæ adversus novas Moli-
næ assertiones per Didacum Alvaresium
anno priori die vigesima Novembris sa-
cro Generalis Inquisitionis tribunali ex-
hibuerunt. Has igitur lucubrationes
unacum Academiarum, Præfulum, ac
Hispaniæ Theologorum, necnon Hen-
rici Henriquez Jesuitæ censuris, qua-
rum quædam Molinæ doctrinam ab om-
ni suspicionis labe immunem, aliæ mo-
derandam, aliæ omnino damnandam
pronuntiabant, Petrus Protocarerus
Conchensis Episcopus nuper supremus
Castellæ Inquisitor nominatus hoc anno
die nona Octobris Romam transmisit.

§. IX.

*Protocareri supremi Inquisitoris epi-
stola ad summum Pontificem.*

Hicce Doctorum censuris Protocarerus
supremus Hispaniæ Inquisitor epi-
stolam subjecit die decima quinta Octo-
bris Madriti datam, cujus summa
hæc est:

Beatissi-

Beatissime Pater!

„Quod de controversiis inter Ordinis Prædicatorum fratres, & Societatis Jesu Clericos superiori anno Sanctitas vestra scripsit, ut utrique parti silentium imponeremus, id jam factum est: quod vero ad eorum sensus de tota quæstione perspiciendos, simulque aliorum doctrina præstantium, minimeque suspectorum intentias exequirendas attinebat, id nunc utriusque partis, Universitatum, virorumque Theologica Facultate magis insignium scriptis ad Sanctitatem vestram transmittendis præstamus. Illud tamen a nobis utrique, ut Beatitudini vestræ proponeremus, enixe contenderunt, paratos quidem se, ut Ecclesiæ Filios decet, Apostolicæ Sedis definitionem quamvis expectare, atque se plene totos addicere: si vero ea decisio multo tempore differatur, quomodo se interea, absque Theologicarum disputationum maximo detrimento gerant, non posse prorsus conspicere: esse enim quæstiones plurimas, easque gravissimas, in quibus aut hærere ipsos, aut nusquam progredi necesse sit, aut, quo minus hanc ipsam quæstionem attingant, vitare sine mutua inter se, aut aliorum etiam offensione neutiquam possint. In his ergo rationem sibi præscribi hu-

Sæcul. XVI.

A.C. 1596.

Exstat origin. in Bibl. Angel. Rom. vol. sign. E F.

B 2

„millime

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

„millime precantur. Hoc quanti esse
 „debeat, Sanctitas vestra pro sua sa-
 „pientia optime judicabit, deque eo
 „pro paterna charitate providebit. Sub
 „idem quoque tempus Claudius Aqua-
 „viva Societatis Præpositus Generalis,
 „cum Molinæ causam ad Romanum
 „tribunal evocatam intelligeret, datis
 „literis omnes Ordinis sui Provinciales
 „consulebat, an præfatus Molinæ liber
 „communi Societatis nomine propug-
 „nandus esset: ad hæc vero literas
 „Provinciarum Rectores uno ore respon-
 „debant hanc in sententiam: commu-
 „nis est universæ Societatis sententia,
 „gratiam Dei actualem, qua prævenimur,
 „& excitamur, nequaquam esse ex na-
 „tura sua infallibiliter prædeterminan-
 „tem: contra oppositam ergo senten-
 „tiam, & *contra quodcunque aliud sapien-*
 „*tes* universo Societatis nomine certa-
 „men suscipi poterit: In libro equidem
 „Molinæ nihil vituperabile notatur: si
 „tamen de eo quæstio verteretur, neu-
 „tiquam abdicandus aut deslituendus,
 „ejusdem tamen Molinæ libri defensio
 „non videtur digna, in qua publice uni-
 „versus Ordo decertaret: abunde foret, si
 „vel ipse Molina per se, vel illius Provincia,
 „ipfiusque proprii Superiores pro ejus
 „innocentia tuenda satagerent: quæ-
 „dam enim in Molinæ scriptis sunt dun-
 „taxat

„taxat verisimilia, quibus contraria
 „a multis in Societate traduntur.,”

Sæcul. XVI.
 A.C. 1596.

§. X.

*Novi tumultus in Hispania ex impositi
 silentii occasione exorti.*

Nec supervacanea erat hujus Inquisi- *Hist. Congr.*
 toris sollicitudo, nec iniqua Docto- *auxil. l. I.*
 rum postulatio; priusquam enim ille *cap. 25.*
 præfatas lucubrationes Romam trans-
 mitteret, dum interea Molinæ causa
 Romæ pendebat, jamjam impositi si-
 lentii lex majoris contentionis fomitem
 suppeditare videbatur; cum enim Theo-
 logici hujus argumenti amplitudo haud
 pateretur, quin nonnunquam Disputa-
 tionum Præsides, vel Scholarum Ma-
 gistri etiam sine sensu ad prohibitas quæ-
 stiones abriperentur, aut cum nonnulli
 intra hujus silentii fines ob luxuriantis
 ingenii intemperiem sese contineri haud
 paterentur, exinde res ad tantum tur-
 barum ardorem devenere, ut Philippus II.
 Hispaniarum Rex, Princeps pacis stu-
 diosissimus huic malo satis periculoso
 remedium opponere cogeretur: igitur
 non modo Hispanicæ provinciæ Recto-
 rem ex ordine Fratrum Prædicatorum,
 sed etiam Patrem Garziam Provinciæ
 Castellane Societatis Jesu Visitatorem
 Madritum accersiri jussit, eis que hoc
 anno literis ad eosdem Aranie die

B 3

decima